

Gilles de Maistre

interview

'Bez Kineza nikada ne
bih snimio film *Moon:*
Veliki panda'

GILLES DE MAISTRE, francuski redatelj čiji se film 'Moon: Veliki panda' nedavno počeo prikazivati u hrvatskim kinima, otkrio je Nacionalovu novinaru kakvim se spletom okolnosti specijalizirao za režiranje filmova o odnosu djece i divljih životinja te što svojim filmovima želi poručiti

Razgovarao **DEAN SINOVIĆ** Fotografije (c) **CARA CAO** (c) 2024 **MAI JUIN PRODUCTIONS - GAUMONT - FRANCE 2 CINEMA**

Gilles de Maistre godinama je bio solidan redatelj televizijskih i dokumentarnih filmova sve dok 2018. godine nije ušao u nišu zbog koje će postati komercijalno vrlo uspješan autor. Te godine režirao je film „Mia i bijeli lav“, priču o 11-godišnjoj djevojčici koja s roditeljima seli iz Londona u Afriku i upoznaje nevjerojatnog novog prijatelja - bijelog lava Charlieja. Kako je film ostvario odličan rezultat u francuskim i svjetskim kinima, De Maistre je nastavio snimati filmove u čijem su središtu životinja i dijete.

Slijedio je film „Vuk i lav“, priča o studentici iz New Yorka koja spašava mladunče lava koje treba završiti u cirkusu i vučicu koju progone istraživači, a zatim i film „Djevojčica i jaguar“ u kojem se djevojčica vraća u prašumu, u selo u kojem je odrasla, kako bi se ponovo ujedinila s jaguarom i spasila prašumu od uništavanja.

Nastavljajući uspješan niz, Gilles de Maistre ove je godine snimio film „Moon: Veliki panda“ koji se proteklog vikenda počeo prikazivati u hrvatskim kinima. Ovaj put priča filma odvija se u Kini, gdje 12-godišnji Tian, kojem u školi ne ide najbolje, odlazi k svojoj baki u planine i zbližava se s pandom po imenu Moon. Tim povodom razgovarali smo s ovim 65-godišnjim francuskim redateljem ekskluzivno za Nacional, o tome kako je postigao veliki uspjeha snimajući ovaj tip obiteljskih filmova.

NACIONAL: Jeste li ikada mogli zamisliti da ćete najveći komercijalni uspjeh doživjeti s filmovima u čijem su središtu radnje tinejdžeri i životinje?

Ne, nisam mogao zamisliti jer takve stvari nikada ne možete predvidjeti. Svaki moj film bio mi je novi izazov. Snimanje filmova je kompliciran proces, a u mom slučaju ti su filmovi doživjeli uspjeh. Uspjeh ovisi o zemlji u kojoj se prikazuje, ali me svaki put iznenadi. U konačnici, sretan sam zbog tih uspjeha jer mi je vrlo važno podijeliti te obiteljske priče s publikom u cijelom svijetu. I zato snimam filmove na engleskom jeziku, a u njima želim prikazati pozitivnost, poeziju, zabavu i emocije cijeloj obitelji. U današnjem svijetu rijetki su trenuci koje možete podijeliti sa svojim roditeljima, djedom i bakom. A ja to pokušavam sa svojom suprugom Prune. Te su situacije poput one kada jedeš tortu sa svojom djecom ili roditeljima, kada se svi zajedno smiju, plaču, proživljavaju tu avanturu, putuju, a zatim svi

zajedno razgovaraju o poruci koju moji filmovi nose. A svaka od tih poruka odnosi se na naš svijet, prirodu, obitelj, međuljudske odnose, prijateljstvo i tako dalje.

NACIONAL: S obzirom na to da imate šestero djece i nekoliko životinja, jesu li oni vaša inspiracija? Snimate li filmove prvenstveno za svoju djecu?

Jesu, svaki film tako i započinje. Moja supruge Prune napiše scenarij, a mi želimo naš pogled na svijet prenijeti na našu djecu. Ne želimo im govoriti da je svijet grozno mjesto. Ponekad i jest, ali postoje dobri ljudi koji će vam pokušati pomoći, postoje životinje, a možete biti sretni u obitelji. Tako smo stvorili i priču filma „Moon: Veliki panda“ u čijem je središtu dječak, čime sam djeci želio poručiti da se mogu naći u problemima i svjedočiti da je život ponekad težak, ali i da mogu pronaći svoj način kako se izvući iz problema.

NACIONAL: Imali ste koproducente iz Kine. Kako je došlo do suradnje s njima, jesu li oni vas kontaktirali sa željom da snimate film o pandi, njihovu nacionalnom simbolu?

Nastanak filma bio je kompliciran i to zato što se radi o jedinstvenom filmu. Kako nismo koristili specijalne efekte, onda je interakcija između pande i ljudi morala biti stvarna. Svaka scena u filmu u kojoj vidite dječaka i pandu je stvarna. Kinezi su smatrali da je nemoguće tako snimiti film jer su mnogi to pokušavali, ali nisu uspjeli. Tijekom posljednjih pet godina kontaktirao sam kineske producente kako bih dobio potvrdu da mogu snimiti takav film. No

dva mjeseca prije početka snimanja oni su se povukli s projekta. S obzirom na to da se panda u Kini smatra nacionalnim blagom, mislim da su se kineski producenti uplašili da će se na snimanju dogoditi nešto loše, za što će oni biti krivi. Na kraju su ipak prihvatili suradnju s nama. No dan pred početak snimanja filma nismo znali hoćemo li imati pandu koju možemo koristiti za snimanje. Svakog dana bili smo zabrinuti hoće li panda doći na snimanje.

NACIONAL: Dakle, to je za vas bio vrlo riskantan filmski projekt.

Svi moji filmski projekti su vrlo riskantni. No to snimanju daje šarm i čini mi se da je to razlog njihove uspješnosti kod gledatelja. Ipak se radi o jedinstvenim filmovima koji su snimljeni u nemogućim okolnostima. Snimio sam film o lavu i maloj djevojčici, o jaguaru i djevojci. To je vrsta filma za koji nikada niste sigurni hoćete li ga snimiti, pri čemu tražim autentičnost, iskrenost i dobru energiju. No nadam se da, nakon što je snimljen, gledatelji to mogu osjetiti.

NACIONAL: Kako ste koristili pandu kao glumca u filmu? Je li tim kineskih suradnika brinuo o pandi?

Naravno, bez Kineza ne možete raditi s pandama. Trebala nam je njihova ekspertiza. Oni znaju kako se brinuti o pandama i zato smo imali tim ljudi koji su bili zaduženi za svakodnevnu brigu o pandi. Snimali smo pod njihovom kontrolom. U temelju svih mojih filmova je poštovanje prema životinjama koje nikada

▶ Glumačka ekipa najnovijeg Maistreova filma koji je u cijelosti snimljen u Kini

► 'Nikada nisam tražio da se panda kreće od ove do one točke jer je moj kamerman tako želi snimiti. Sasvim suprotno, mi smo se prilagodili pandi'

nismo dresirali. Samo smo stvorili interakciju i uslijedilo je snimanje. Kinezi su to smatrali savršenim i bili su sretni. Vidjeli su da je panda sretna i da mi nikada nismo tražili nešto što je nemoguće ostvariti. Primjerice, nikada nisam tražio da se panda kreće kako je to moj kamerman to želio. Sasvim suprotno, mi smo se prilagodili pandi. I klinci su se povezali s pandama jer smo na snimanju imali dvije.

NACIONAL: U hvaljenom francuskom filmu "Anatomija pada" imamo psa koji je mjesecima dresiran i osvojio je nekoliko filmskih nagrada. Sasvim suprotno od vašeg načina rada.

Pande nisu dresirane, niti smo ikada dresirali životinje za potrebe mojih filmova. Mi samo kreiramo odnose djece i životinja. To je tajna uspjeha mojih filmova, trebate vjerovati procesu stvaranja veza sa životinjama. Ako stvorite te veze, sve će vam se vratiti. Ponekad nije lako, ponekad tijekom jednog dana ne snimimo ni jednu scenu jer životinje nisu raspoređene, a ponekad u pet minuta uspijemo snimiti nevjerojatne scene. Morate vjerovati procesu.

NACIONAL: Je li istina da ste zbog toga jedan svoj film snimali čak tri godine?

Da, to je bio film „Mia i bijeli lav“. To se nije dogodilo s filmom „Moon: Veliki panda“ niti bi se moglo dogoditi jer to Kinezi ne bi dopustili. Snimanje ovog filma bilo je brzo i scene smo snimali iz prvog pokušaja.

NACIONAL: U svojim filmovima želite pokazati razliku u životu u prirodi i životu u gradovima, tako u filmu „Moon: Veliki panda“ imamo velik kineski grad i predivnu prirodu. Kakvu poruku time želite poslati?

Želim ljudima poslati jednostavnu poruku. Otvorite svoje oči. Nemojte stalno biti uz mobitel, nemojte da vaša djeca neprestano igraju videoigrice. Pokušajte vratiti svoju djecu u realan život, a to je priroda. Pogledajte u pandu, pticu, Sunce koje zalazi i osjetit ćete moć. Izdvojite vrijeme za to. Postignuća naše civilizacije i tehnologija su važni. U sekundi možemo uz pomoć umjetne inteligencije doći do odgovora na svako pitanje. I ja sam lud za tehnologijom i sve mi se to sviđa. No nemojte

da to ima ključnu ulogu u vašem životu. Povezani smo s prirodom i to je jako važno.

NACIONAL: Šaljete li sličnu poruku koja govori o odnosu roditelja i djece? U filmu „Moon: Veliki panda“ imamo oca koji je iznimno zaposlen, čini se da želite reći kako novac nije najvažnija stvar na svijetu, već su to naša djeca.

Tako je, ovo je obiteljski film i govori o obitelji. Uz pomoć životinje započinjem priču koja postaje univerzalna i namijenjena je obitelji. Imamo baku i roditelje koji naporno rade, a dijete je izgubljeno te je sve lošije u školi. Nema ni prijatelja. Ne zna kakav život želi. To se događa u mnogim zemljama i nadam se da će im ovaj film ponuditi dio rješenja. Djeca imaju osobnost. Ne moraju biti dobra u matematiци. Možda su dobra u, primjerice, astronomiji. Možda samo žele brinuti o životinjama. Poruka ovog filma je da djeca moraju naći svoj put, a otac u filmu to i shvaća. Roditeljima je ponekad teško shvatiti da trebaju pustiti djecu da rade ono što vole, a ne ono što moraju. Raditi nešto iz ljubavi, to je poruka ovog filma.

NACIONAL: S obzirom na to da djeca u velikim gradovima ne mogu, osim mačke i psa, imati u stanu neku drugu životinju, želite li da, gledajući vaše filmove, sanjaju o životinjama kao što su panda, lav ili jaguar?

Svi mi želimo sanjati, ali naši životi ne

dopuštaju nam da previše sanjamo. Klincima je škola teška, puno je natjecanja i stresa. Oni razmišljaju o tome što će im se dogoditi kada odrastu. Što će raditi? Moraju odabrati. I roditelji su u stresu. Novac sve komplicira. Ljudi pate. I zato moraju malo predahnuti.

NACIONAL: Govorili ste o brizi za djecu i u svojim prethodnim filmovima kao što je dokumentarac „Tomorrow Belongs to Us“. Želite li reći da trebamo brinuti o djeci jer budućnost pripada njima?

Naravno. Moramo brinuti o tome što im možemo reći, a ne to da živimo u groznom svijetu. Ja im, kroz svoje filmske priče, govorim o tome što mislim o ovom svijetu. Svojoj djeci obračam se kroz svoje filmove, a ako i druga djeca gledaju moje filmove, onda je to dobra vijest. Ipak je moj posao biti otac. I zato svojoj djeci dajem emocije i priče, a u dokumentarcu koji spominjete želio sam prikazati djecu koja mijenjaju svijet.

NACIONAL: Jesu li vaša djeca, na neki način, kritičari vaših filmova?

Da, oni su filmski kritičari. Prate proces nastanka filma. S njima razgovaram o priči filma, a kada napišemo scenarij onda ga oni dijelom pročitaju. Najstarije dijete pročita cijeli scenarij, kaže mi što misli, a nakon toga ih pozovem na snimanje filma, tako da su uključeni u svaki dio. I uvijek kažu što misle.

NACIONAL: Zanimaju vas mnoge teme pa ste tako snimili dokumentarni film o slavnom francuskom kuharu Alainu Ducasseu.

Da, veliki sam ljubitelj hrane.

NACIONAL: Alain Ducasse poznat je po tome što nije želio da se o njemu snimi dokumentarni film. Kako ste ga uvjerili da to prihvati?

Održali smo mnogo sastanaka na kojima sam ga pokušao uvjeriti da o njemu snimimo film. On je uvijek govorio: „Gilles, ne, ne želim“. Nakon nekoliko mjeseci rekao mi je: „U redu Gilles, neću reći ne, ali neću reći ni da“. Korak po korak, došli smo do toga da je prihvatio snimanje dokumentarca. On je kralj svjetske gastronomije. Pratio sam ga kamerom tijekom godinu i pol dana. Bilo je to ludo iskustvo. On je bio fantastičan, a i putovanje koje smo zajedno prošli.

**'ŽELIM LJUDIMA
poslati jednostavnu
poruku: otvorite svoje
oči, nemojte stalno biti
uz mobitel, nemojte da
vaša djeca neprestano
igraju videoigrice.
Vratite svoju djecu
prirodi'**